

годари, и старца Иларіона предпчете, катѡ сама-
го врата своего; обдари го послѣ, и го испроводи
изъ много богатство въ св. горѣ.

Като доиде въ Хиландарь старецъ-а Иларіонъ
принесе и посланный-а даръ отъ самодържица, ка-
за и за все що сѧ прилучи. Тогдази сички просла-
вихъ Бога, зашто-то не презрѣ моленіе-то на свѣ-
таго. Слѣдъ мало врѣмя изъ Божіи промысла,
случисѧ да отиде прѣподобный Савва въ Царе-
градъ при императора Феодора Лискара, за нѣ-
кое дѣло мизантырско, щеше да даде и жалованіе
за архіепископство за въ Сербіѣ, по случай на-
мѣри врѣмя споговно, понеже императоръ-а му въз-
даде голѣмъ честь, приложи и това, рече: мо-
лѣхъ Ваше Величество милостывѣишии царю, за ед-
но мало оше прошеніе: просѣхъ отъ вашіи свѣ-
тѣишии синоды, да избере отъ тыя проведены на-
шы братіа, одного за архіепископа [12], тутакси
императоръ повелѣ на патрїарха да избере свѣ-
тѣишии синоды и да рѣши. Слѣдъ това казахъ
да сѧ помолѣтъ Богу да имъ открие Богъ ко-
го отъ братіа-та, послѣ рече патрїархъ-а на прѣ-
подобнаго: твон-тѣ братіа сѣ добри и свати,
а не е за тѣхъ извѣстїе отъ Бога, нѣ за тебѣ,

(12) Защо нѣмахъ нѣтъ въ Сербіѣ Архіепископѣ, изъ отъ
Цареградъ нѣкъ сѧ испрѣаша.